

Hoofdstuk 17

DEPTN

Minister voor Maatschappelijke Integratie,
Volksgezondheid en Leefmilieu

PUBLICQ

B115,P12077,01/08/94, 93940

TITN

Duurzame ontwikkeling. - Oceanen.

TEXTQN

Hoofdstuk zeventien van Agenda 21 heeft de oceanen als onderwerp. Dat hoofdstuk omvat alle relevante beleidsmaatregelen ten aanzien van de bescherming van mariene ecosystemen. Het mariene ecosysteem moet, gezien zijn enorme invloed op ons bestaan, prioritair worden beschermd tegen de schadelijke effecten van menselijke activiteiten. Bovendien moet op een verstandige en duurzame manier gebruik worden gemaakt van de daarin aanwezige voedselbronnen en grondstoffenvoorraden. Bij de uitwerking van dat hoofdstuk ligt de nadruk op principes van beleidsintegratie, voorzorg, " capacity building " en internationale samenwerking.

Een van de concrete actiepunten van dat hoofdstuk is de actieve verdediging op internationaal niveau van een aantal cruciale milieu- en natuureisen. In concreto betreft dat de ondersteuning van een universele ratificatie en implementatie van de UN-conventie " on the Law of the Sea ", een verlenging van het moratorium op de commerciële walvisvaart en de uitwerking van een visserijbeheer binnen de exclusieve economische zone en op volle zee in het kader van duurzame ontwikkeling.

1. Welke concrete maatregelen nam u al om de doelstellingen van hoofdstuk 17 van Agenda 21 te verwezenlijken?
2. Welke concrete stappen deed de federale regering op internationaal niveau al voor een universele ratificatie en implementatie van de UN-conventie " on the Law of the Sea "?
3. Welke concrete stappen nam de federale regering op internationaal niveau al om het moratorium op de commerciële walvisvaart te verlengen?
4. Welke concrete stappen nam de federale regering op internationaal niveau al om een visserijbeheer in het kader van duurzame ontwikkeling uit te werken?

QUESTNUM

0517

DEPOTDAT

940621

PUBLIDAT

940801

DEPTN

Minister voor Maatschappelijke Integratie,
Volksgezondheid en Leefmilieu

PUBLICQ

B115,P12078,01/08/94, 93940

TITN

Duurzame ontwikkeling. - Oceanen.

TEXTQN

Hoofdstuk zeventien van Agenda 21 heeft de oceanen als onderwerp. Dat hoofdstuk omvat alle relevante beleidsmaatregelen ten aanzien van de bescherming van mariene ecosystemen. Het mariene ecosysteem moet, gezien zijn enorme invloed op ons bestaan, prioritair worden beschermd tegen de schadelijke effecten van menselijke activiteiten. Bovendien moet op een verstandige en duurzame manier gebruik worden gemaakt van de daarin aanwezige voedselbronnen en grondstoffenvoorraden. Bij de uitwerking van dat hoofdstuk ligt de nadruk op principes van beleidsintegratie, voorzorg, " capacity building " en internationale samenwerking.

Een van de concrete actiepunten van dat hoofdstuk is de bescherming van het mariene milieu door voorkoming en bestrijding van mariene verontreiniging vanaf het land en door activiteiten op zee zelf. Ons land doet daar al iets aan door de toepassing van het nieuwe verdrag van Parijs, het Marpol-verdrag en de Noordzeeconferenties. De opvolging en implementatie verlopen echter niet altijd even vlot.

1. Welke maatregelen nam u al voor de opvolging van die verdragen en de Noordzeeconferenties en om de aangegane engagementen uit te voeren?
2.
 - a) In hoeverre zijn de doelstellingen van de Noordzeeconferenties al gerealiseerd?
 - b) Waarvan hangt de realisatie nog af?
3.
 - a) In hoeverre worden de doelstellingen van de reductieprogramma's van de Noordzeeconferenties gehaald?
 - b) Welke concrete maatregelen werden genomen om die doelstellingen te halen?
 - c) Zijn nog maatregelen noodzakelijk?
4.
 - a) In hoeverre zijn de bepalingen met betrekking tot de best beschikbare technologieën van de Noordzeeconferenties al uitgevoerd?
 - b) Waarvan hangt de verdere uitvoering nog af?
 - c) Welke moeilijkheden worden ondervonden bij de uitvoering van die bepalingen?
5.
 - a) In welke mate wordt het Marpol-verdrag effectief toegepast?
 - b) Hoe kan de toepassing van dat verdrag worden verbeterd?
6. In welke mate en hoe worden de gewesten betrokken bij de opvolging van die concrete engagementen?

QUESTNUM

0518

DEPOTDAT

940621

PUBLIDAT

940801

DEPTN

Vice-Eerste Minister
en Minister van Buitenlandse Zaken

PUBLICQ

B115,P12104,01/08/94, 93940

TITN

Duurzame ontwikkeling. - Oceanen. - Internationale samenwerking.

TEXTQN

Hoofdstuk zeventien Agenda 21 heeft de oceanen als onderwerp. Dat hoofdstuk omvat alle relevante beleidsmaatregelen ten aanzien van de bescherming van mariene ecosystemen. Het mariene ecosysteem moet, gezien zijn enorme invloed op ons bestaan, prioritair worden beschermd tegen de schadelijke effecten van menselijke activiteiten. Bovendien moet op een verstandige en duurzame manier gebruik worden gemaakt van de daarin aanwezige voedselbronnen en grondstoffenvoorraden. Bij de uitwerking van dat hoofdstuk ligt de nadruk op principes van beleidsintegratie, voorzorg, " capacity building " en internationale samenwerking.

Eén van de concrete actiepunten van dat hoofdstuk is de versterking van internationale samenwerking en coördinatie, met bijzondere aandacht voor integratie van de betrokken sectoren en instellingen.

Op het stuk van de " capacity building " in de derde wereldlanden bestaat nog geen coördinerend initiatief. Hiertoe is de creatie van een gestructureerd mechanisme noodzakelijk. Om de transfer van kennis en technologie te verbeteren hebben de lidstaten er zich toe geëngageerd institutionele regelingen te treffen.

1. Heeft ons land zijn engagement al nagekomen?
2. Zo ja, welke concrete institutionele regelingen werden al getroffen?
3.
 - a) Zo neen, waarom werden die regelingen nog niet getroffen?
 - b) Hoe en wanneer zullen ze nog worden getroffen?

CASA1

1 REPONSE NORMALE - NORMAAL ANTWOORD

PUBLICA1

B115,P12104,01/08/94, 93940

TEXTA1N

1. De UNO-conferentie te Barbados (25 april - 6 mei 1994) is een eerste uitvoering geweest, op internationaal vlak van kapittel 17 van de Agenda 21, betreffende de bescherming van mariene ecosystemen, dat als concreet actiepunt de versterking van de internationale samenwerking vooropstelt. De conferentie te Barbados heeft in het bijzonder de problemen van de kleine eilandstaten in ontwikkeling (SIDS - Small Island Development States) aan de orde van de dag gesteld.

Tijdens de werkzaamheden die aan die UNO-conferentie zijn voorafgegaan werd de nodige aandacht besteed aan de uitwerking van institutionele regelingen betreffende de internationale samenwerking, in het bijzonder wat betreft de hulp aan derde wereldlanden bij de ontwikkeling van een eigen beleid en strategie inzake de bescherming van hun mariene ecosystemen (capacity

building).

De uitvoering van het Actieprogramma voor een duurzame ontwikkeling van de SIDS zal een jaarlijks thema worden voor de UNO Algemene vergadering en aanleiding geven tot een rapportering door de secretaris-generaal, en bespreking binnen de UNO-commissie voor duurzame ontwikkeling.

2. De " Verklaring van Barbados ", het slotdokument van de conferentie is in vrij algemene en vrijblijvende termen gesteld. Voor België biedt ze geen aanleiding om specifieke maatregelen te treffen.

QUESTNUM

0416

DEPOTDAT

940621

PUBLIDAT

940801

DEPTN

Vice-Eerste Minister
en Minister van Buitenlandse Zaken

PUBLICQ

B115,P12105,01/08/94, 93940

TITN

Duurzame ontwikkeling. - Oceanen. - Verdrag van
Parijs. - Bekrachtiging.

TEXTQN

Hoofdstuk zeventien van Agenda 21 heeft de oceanen als onderwerp. Dat hoofdstuk omvat alle relevante beleidsmaatregelen ten aanzien van de bescherming van mariene ecosystemen. Het mariene ecosysteem moet, gezien zijn enorme invloed op ons bestaan, prioritair worden beschermd tegen de schadelijke effecten van menselijke activiteiten. Bovendien moet op een verstandige en duurzame manier gebruik worden gemaakt van de daarin aanwezige voedselbronnen en grondstoffenvoorraden. Bij de uitwerking van dat hoofdstuk ligt de nadruk op principes van beleidsintegratie, voorzorg, " capacity building " en internationale samenwerking. Een van de concrete actiepunten van dat hoofdstuk is de versterking van internationale samenwerking en coördinatie, met bijzondere aandacht voor integratie van de betrokken sectoren en instellingen. Een van de concrete resultaten van die internationale samenwerking is het verdrag van Parijs van september 1992 dat het verdrag van Oslo van 1974 en dat van Parijs van 1972 samenvoegt tot een verdrag waarin de uitgangspunten van Agenda 21 zijn opgenomen.

1.

a) Hoever staat het met de ratificatie en implementatie van dat nieuwe verdrag van Parijs van 1992?

b) Wanneer zal dat verdrag ter goedkeuring aan het parlement worden voorgelegd?

c) Waarvan is de voorlegging nog afhankelijk?

2. In hoeverre maakte ons land al een begin met de nakoming van de

verbintenissen van het verdrag? Welke concrete maatregelen werden al genomen?

CASA1

1 REPONSE NORMALE - NORMAAL ANTWOORD

PUBLICA1

B115,P12105,01/08/94, 93940

TEXTA1N

1. Het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan, opgemaakt te Parijs op 22 september 1992, kan slechts worden geratificeerd na parlementaire goedkeuring. Het voorontwerp van wet houdende goedkeuring van dat verdrag werd op 20 juni jongstleden ter ondertekening aan het Staatshoofd voorgelegd.

Bijgevolg zal het wetsontwerp wellicht weldra kunnen worden ingediend bij de wetgevende Kamers.

2. Wat het tweede deel van de vraag betreft moge ik het geacht lid verwijzen naar de federale ministers en de gewestministers bevoegd voor het Leefmilieu.

QUESTNUM

0417

DEPOTDAT

940621

PUBLIDAT

940801

DEPTN

Minister voor Maatschappelijke Integratie,
Volksgezondheid en Leefmilieu

PUBLICQ

B123,P12843,03/10/94, 93940

TITN

Zeeverontreiniging. - Agenda 21.

TEXTQN

Hoofdstuk zeventien van Agenda 21 heeft de oceanen als onderwerp. Dat hoofdstuk omvat alle relevante beleidsmaatregelen ten aanzien van de bescherming van mariene ecosystemen. Het mariene ecosysteem moet, gezien haar enorme invloed op ons bestaan, prioritair worden beschermd tegen de schadelijke effecten van menselijke activiteiten. Bovendien moet op een verstandige en duurzame manier gebruik worden gemaakt van de daarin aanwezige voedselbronnen en grondstoffenvoorraden. Bij de uitwerking van dat hoofdstuk ligt de nadruk op principes van beleidsintegratie, voorzorg, 'capacity building' en internationale samenwerking. Een van de concrete actiepunten van dat hoofdstuk is de versterking van internationale samenwerking en coördinatie, met bijzondere aandacht voor integratie van de betrokken sectoren en instellingen. Een van de concrete resultaten van die internationale samenwerking is het Verdrag van

Parijs van september 1992 dat het verdrag van Oslo van 1974 en dat van Parijs van 1972 samenvoegt tot één verdrag waarin de uitgangspunten van Agenda 21 zijn opgenomen.
In hoeverre werd door ons land al een begin gemaakt met de nakoming van de verbintenissen zoals vervat in het verdrag? Welke concrete maatregelen werden al genomen?

CASA1

1 REPONSE NORMALE - NORMAAL ANTWOORD

PUBLICA1

B135,P14195,09/01/95, 94950

TEXTA1N

Gevolggevend aan zijn vraag nr. 542 van 26 augustus 1994, ben ik het eens met het geacht lid om te zeggen dat het nieuw Verdrag van Parijs (september 1992) kan beschouwd worden als één van de concrete resultaten van de inwerkingstelling van hoofdstuk 17 van Agenda 21 aangenomen door de Rio Conferentie.

Dit verdrag - dat moet worden geratificeerd door alle contracterende Staten bij de Verdragen van Oslo (1972) en Parijs (1974) - is nog niet van kracht. Wat betreft België, is het ontwerp van ratificatiewet momenteel voorgelegd aan het Parlement.

In afwachting van het van kracht worden van dit verdrag hebben de ondertekenende Staten - tijdens de ministeriële vergadering van Parijs in september 1992 - een actieplan gedefinieerd dat sedertdien elk jaar wordt geactualiseerd.

De inwerkingstelling van dit actieplan vertaalt zich in het aannemen van verschillende beslissingen en aanbevelingen. Bij wijze van voorbeeld hebben deze die in 1994 werden aanvaard betrekking op:

- de best beschikbare technieken en/of de beste milieuveilige handelwijze voor de:

- papierpulpindustrie, kraft en met bisulfiet, geïntegreerd en niet-geïntegreerd,

- de nieuwe installaties voor de electrolyse van aluminium,

- de organische chemische industrie,

- de natte processen in de textielindustrie,

- de reductie van de inbreng van potentieel toxische chemische produkten gebruikt in de aquacultuur,

- de reductie van de inbreng van pesticiden gebruikt in de landbouw;

- de stoffen en de speciale produkten gebruikt en geloosd door de offshore industrie;

- de impact van de lozingen van radioactieve stoffen;

- het beheer van de gebruikte kernbrandstoffen.

QUESTNUM

0542

DEPOTDAT

940826

PUBLIDAT

941003

DEPTN

Minister van Wetenschapsbeleid

en Infrastructuur

PUBLICQ

B115,P12068,01/08/94, 93940

TITN

Duurzame ontwikkeling. - Oceanen. - Wetenschappelijk onderzoek.

TEXTQN

Hoofdstuk zeventien van Agenda 21 heeft de oceanen als onderwerp. Dat hoofdstuk omvat alle relevante beleidsmaatregelen ten aanzien van de bescherming van mariene ecosystemen. Het mariene ecosysteem moet, gezien zijn enorme invloed op ons bestaan, prioritair worden beschermd tegen de schadelijke effecten van menselijke activiteiten. Bovendien moet op een verstandige en duurzame manier worden gebruik gemaakt van de daarin aanwezige voedselbronnen en grondstoffenvoorraden. Bij de uitwerking van dat hoofdstuk ligt de nadruk op principes van beleidsintegratie, voorzorg, " capacity building " en internationale samenwerking.

Een van de concrete actiepunten van dat hoofdstuk is de stimulering van het wetenschappelijk onderzoek van de kritische onzekerheden inzake de effecten van de globale klimaatsverandering op het beheer van het mariene milieu. Het systematisch onderzoek op dat terrein staat in ons land nog in zijn kinderschoenen zodat extra inspanningen noodzakelijk zijn. Dat onderzoek moet, conform Agenda 21, gericht zijn op kwetsbaarheidsstudies, het opstellen van modellen, het ontwikkelen van responsstrategieën en het nagaan van de mariene biologische effecten van verhoogde niveaus van UV-straling. Hierbij is coördinatie tussen de verschillende onderzoeksprogramma's en instituten noodzakelijk.

1. Welke concrete maatregelen nam u al om de doelstellingen van hoofdstuk 17 van Agenda 21 te verwezenlijken?

2.

a) Deed de federale regering al stappen om systematisch onderzoek van de kritische onzekerheden inzake de effecten van de globale klimaatsverandering op het beheer van het mariene milieu te stimuleren en uit te bouwen?

b) Zo ja, welke onderzoeksprojecten werden al opgezet?

c) Hoe worden die projecten gecoördineerd?

3.

a) Zo neen, waarom ontbreekt dergelijk systematisch onderzoek?

b) Hoe zal die lacune worden verholpen?

CASA1

1 REPONSE NORMALE - NORMAAL ANTWOORD

PUBLICA1

B135,P14255,09/01/95, 94950

TEXTA1N

Het geacht lid gelieve hierna mijn antwoord op zijn vragen te vinden.

1. De Rio-conferentie is een formele uiting geweest van een groeiend bewustzijn tijdens de jongste jaren van de nood aan een "duurzame ontwikkeling". Reeds voor deze conferentie werd door

Wetenschapsbeleid in het kader van verscheidene onderzoekprogramma's en -acties aandacht geschonken aan diverse aspecten van de desbetreffende problematiek. Deze activiteiten die worden gefinancierd en gevolgd door de Federale diensten voor

wetenschappelijke, technische en culturele aangelegenheden (DWTC), anticipeerden aldus op de besluiten van de Rio-conferentie. Deze reeds eerder genomen initiatieven zijn vervat in de DWTC-brochure "Een Belgische bijdrage tot het milieu en de ontwikkeling van onze wereld". De nationale onderzoekprogramma's en -activiteiten" betreffen o.m. de programma's "Global change", "Transport en Mobiliteit", "Gezondheidsrisico's", "Antarctica", "Teledetectie", de deelname van België aan ruimtevaartprogramma's en EUREKA (Eurotrac), bilaterale projecten voor technologische samenwerking, onderzoekbeurzen voor Oost-Europa en de deelname aan Europese onderzoekprogramma's.

In het kader van het impulsprogramma "Global change" zijn er een drietal samenwerkingsprojecten die aansluiten bij het thema onder hoofdstuk 17 van Agenda 21.

Daarnaast zijn er ook sedert de conferentie een aantal activiteiten opgezet die de geest van Rio en de Agenda 21 gestalte geven. Zo onder meer het Belgische impulsprogramma Zeewetenschappen dat beoogt een bijdrage te leveren tot de internationale onderzoekinspanningen die gewijd zijn aan de bescherming en het duurzaam gebruik van de Noordzee en het Schelde-estuarium en tot de wetenschappelijke ondersteuning van het nationale beleid ter zake. Dit impulsprogramma werd door de Ministerraad wat zijn principe betreft op 27 juli 1990 en wat de uiteindelijke inhoud betreft op 25 juni 1992 goedgekeurd. Het loopt over een periode van vier jaar, van 1 oktober 1992 tot 30 september 1996, en is begroot op 190 miljoen Belgische frank. Het omvat een twaalfstal projecten, uitgevoerd door achttien onderzoekploegen.

Zijn doelstellingen zijn de volgende:

1. Wetenschappelijke doelstellingen

- Het verwerven van inzicht in de fysische, chemische en biologische processen die het ecosysteem Noordzee beheersen.
- Het onderzoeken van de directe en indirecte veranderingen die in deze processen kunnen optreden onder invloed van menselijke activiteiten.
- Het inschatten van de gevolgen op sociaal en economisch vlak van deze veranderingen en het gevoerde beleid dienaangaande.

2. Strategische doelstellingen

- Het uitwerken van de wetenschappelijke en technische ondersteuning voor de ontwikkeling en tenuitvoerlegging van een nationaal en internationaal beleid met betrekking tot de Noordzee en tot aanverwante domeinen zoals milieu, landbouw, industrie, transport enz.
- Het samenbrengen van Belgische onderzoekseenheden van verschillende disciplines om zodoende een wetenschappelijke omgeving te scheppen die de onderzoekers toelaat de complexe problemen die het mariene milieu stelt vollediger te benaderen.
- Het coördineren van de nationale onderzoekinspanningen in verband met zeewetenschappen (nationale programma's over Antarctica, Global change enz.).
- Het bevorderen van de deelname en integratie van Belgische ploegen in internationale onderzoek- en coördinatieprogramma's aangaande zeewetenschappen (MAST, NSTF enz.).

Voornaamste onderzoekgebieden

- A. Oorsprong, vorming, verdeling, flux en biologische effecten van zware metalen en organische micropolluenten in estuaria, de kustzee en bodemsedimenten.
- B. Effecten van eutrofiëring op estuariene en kustecosystemen.
- C. Interacties tussen het mariene ecosysteem en het economisch en

sociaal systeem.

In het kader van dit programma werd tevens een haalbaarheidsstudie gerealiseerd inzake de noden en behoeften voor een Gemeenschappelijke wetenschappelijke mariene infrastructuur (GMWI).

De activiteiten van de DWTC betreffen hoofdzakelijk de onderzoekaspecten van sectie II van Agenda 21 "Conservation and management of resources for development" alsook de onderzoekaspecten van de klimaatsconventie. Maar i.v.m. "capacity building" en internationale samenwerking zijn er het beurzenprogramma voor Oost-Europa en de bilaterale acties. Concreet, in het kader van de eerste mogelijkheid verblijft er momenteel een Russische onderzoeker in een onderzoekploeg van het impulsprogramma "Zeewetenschappen". In het kader van de bilaterale samenwerking met China is er een samenwerkingsproject met de Beheerseenheid van het Mathematisch Model Noordzee.

Het symposium dat van 17 tot 19 oktober 1994 naar aanleiding van 10 jaar Belgica werd georganiseerd, had als thema "Dialoog tussen de wetenschappers en de gebruikers van de zee". Dit symposium was als een forum beschouwd voor een open dialoog tussen enerzijds de gebruikers van de zee en anderzijds de wetenschappers en beleidsmensen die er toezicht op houden om zo bij te dragen tot het vinden van de juiste maten voor het gebruik en de bescherming van de zee om een duurzaam gebruik ervan mogelijk te maken.

2.

a) Het onderzoek ter zake is beperkt tot enkele projecten in het kader van vierjarenprogramma's. Een systematiseringsinspanning was dus noodzakelijk.

De Ministerraad van 7 december 1990 keurde het nationaal impulsprogramma "Global change" goed. Het onderzoek naar het effect van de globale milieu- en klimaatveranderingen (onder meer op het beheer van het mariene milieu), maakte deel uit van de prioriteiten van dit impulsprogramma.

Wat de toekomst betreft, op basis van de haalbaarheidsstudie betreffende een gemeenschappelijke mariene wetenschappelijke infrastructuur (GMWI), wordt in overleg met de Gewesten een voorstel uitgewerkt voor een gecoördineerd netwerk dat uiterlijk begin oktober 1996 volledig operationeel dient te zijn en waarvoor de administratieve voorzieningen (interface- en coördinatiemechanisme, aanpassing van het kader van de BMM enz.) tevoren dienen uitgewerkt te worden.

Indien er hieromtrent een principiële akkoord komt en de nodige middelen kunnen worden vrijgemaakt, moeten de onderzoeksthema's worden vastgelegd. Het valt te overwegen, in het licht van de best beschikbare wetenschappelijke kennis inzake de te verwachten klimaatveranderingen, of er een onderzoekcluster moet worden opgericht rond de relatie tussen het beheer van het mariene milieu en de effecten van de globale klimaatveranderingen.

Een vervolg op het "Global change"-programma, dat op 30 november 1994 eindigt, is een noodzaak om het hoofd te bieden aan deze complexe langetermijnproblematiek, en het is voorzien op de begroting van 1995.

b) In het kader van het "Global change"-programma wordt onderzoek verricht naar de mogelijke zeespiegelschommelingen als gevolg van klimaatveranderingen. Het betreft het project "Kritisch onderzoek naar betekenis van de hypsometrische positie van zeespiegelindicatoren in verband met de Flandriaanse zeespiegelbewegingen" met als promotor professor G. De Moor (Universiteit Gent).

I.v.m. het mariene milieu en de klimaatverandering in het algemeen, is er een project dat het verwerven van een beter inzicht in de koolstofcyclus beoogt.

Het betreft het project "Productie, transport en bestemming van organisch materiaal en geassocieerde elementen in zeesystemen", met als promotoren de professoren R. Wollast (coördinator) (Université Libre de Bruxelles), W. Baeyens (Vrije Universiteit Brussel) en J.M. Bouqueneau (Université de Liège). Dit project maakt tevens deel uit van een Europees project waarvan professor Wollast coördinator is (OMEX: Ocean Margin Exchange) en van het IGBP (International Geosphere and Biosphere Programme) project JGOFS (Joint Global Ocean Flux Study).

c) De DWTC verzorgen, zowel op nationaal als Europees vlak, de wetenschappelijke en administratieve follow-up van deze projecten en trachten ze te valoriseren in het kader van andere initiatieven van het DWTC en/of internationale acties.

Anderzijds kan het geacht lid bij het lezen van dit antwoord vaststellen dat de opname van de omschreven projecten in programma's zoals "Zeewetenschappen" of "Global change" beantwoordt aan zijn bezorgdheid tot coördinatie. Dit is tevens het geval voor de opname van sommige van de betrokken ploegen in internationale programma's.

QUESTNUM

0200

DEPOTDAT

940621

PUBLIDAT

940801